

Sygn. akt VII U 1297/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 listopada 2019 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Monika Roslan-Karasińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Maria Nalewczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 18 listopada 2019 r. w Warszawie

sprawy E. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W..

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

z udziałem (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.

na skutek odwołania E. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z dnia 8 marca 2019 r. znak: (...)(...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. z dnia 8 marca 2019 r. znak: (...) - ORZ-D w ten sposób, że stwierdza, iż odwołująca E. M. jako pracownik u płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu, wypadkowemu od 12 marca 2018 r. do 20 listopada 2018 r. na podstawie zawartej w dniu 9 marca 2018 r. umowy o pracę tymczasową;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. na rzecz odwołującej E. M. kwotę 197 zł (sto dziewięćdziesiąt siedem złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

E. M. w dniu 12 kwietnia 2019 r. złożyła odwołanie za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W. do Sądu Okręgowego Warszawa-Praga w Warszawie. Odwołująca zaskarżyła w całości decyzję wydaną przez organ rentowy

z dnia 8 marca 2019 r., nr: (...)(...) i wniosła o jej zmianę poprzez stwierdzenie,

że podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowemu, chorobowemu

i wypadkowemu od dnia 12 marca 2018 r. oraz o zasądzenie od ZUS na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych, w tym opłaty od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 złotych.

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wskazała, że uzyskała tytuł magistra ekonomii w Szkole Głównej Gospodarstwa (...) w W. w 2005 r. i certyfikat

z rachunkowości w 2012 r. oraz posiada duże doświadczenie zawodowe, które osiągnęła

w trakcie zatrudnienia począwszy od sierpnia 2002 r. Odwołująca wskazała, że otrzymała ofertę pracy w ZUS, którą miała podjąć od połowy lutego 2018 r., w związku z czym zapisała swoje dziecko do żłobka z dniem 1 lutego 2018 r. Jednak ostatecznie podjęła zatrudnienie

w (...) Sp. z o.o. w celu rozwoju na bardziej wyspecjalizowanym stanowisku pracy. Ubezpieczona stwierdziła, że rozmowę kwalifikacyjną przeprowadził dyrektor działu księgowości finansowej (...) S.A, który był dla niej osobą obcą. Podniosła również, że świadczyła obowiązki w pełnym wymiarze czasu pracy, do których należało m.in. wykonywanie czynności wyjaśniających do audytu, nadzorowanie i opiniowanie danych, mapowanie kont na język angielski, uaktualnianie kont księgowych, bieżące wsparcie w księgowości oraz ewidencja ksiąg rachunkowych. Podkreślono, że odwołująca była czterokrotnie w ciąży, z czego dwie straciła, co skutkowało koniecznością prowadzenia przez nią spokojnego i oszczędnego trybu życia. W jej ocenie ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że faktycznie wykonywała pracę na rzecz płatnika składek, ponieważ przedstawiła stosowne dokumenty potwierdzające jej stanowisko procesowe. Wskazała nadto, że zarzut związany z jej dotychczasowym partycypowaniem w systemie ubezpieczonym świadczy o braku dogłębnej analizy sprawy przez organ rentowy (odwołanie z dnia 12 kwietnia 2019 r., k. 3-6 a. s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. w odpowiedzi na odwołanie z dnia 17 maja 2019 r. wniósł o jego oddalenie oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Organ rentowy wskazał, że odwołująca w sposób nieodpowiedni dotąd partycypowała w systemie ubezpieczeń społecznych, albowiem przez ponad 8 lat pracy wysokość jej wynagrodzenia nie zbliżyła się nawet do połowy, które otrzymywała w okresie zatrudnienia w zainteresowanej spółce. ZUS stwierdził, że płatnik składek dokonał zgłoszenia odwołującej do ubezpieczeń społecznych dopiero w dacie powstania niezdolności do pracy, tj. w dniu 12 kwietnia 2018 r., podczas gdy przepisy prawa ustalają termin 7-dniowy od dnia powstania obowiązku ubezpieczenia. Organ rentowy stwierdził, że należy ubezpieczać się w każdej nadążającej się okoliczności, a nie tylko w sytuacji planowania ciąży. W jego ocenie zachowanie ubezpieczonej należy uznać za sprzeczne z zasadami współżycia społecznego, ponieważ wypłata należnych świadczeń odbyłaby się kosztem pozostałych uczestników systemu ubezpieczeń społecznych (odpowiedź na odwołanie z dnia 17 maja 2019 r., k. 38-39 a. s.).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona w dniu 28 lipca 2005 r. ukończyła Szkołę Główną Gospodarstwa (...) uzyskując tytuł magistra ekonomii. Odwołująca posiada duże doświadczenie zawodowe, gdyż począwszy od dnia 6 marca 2006 r. pracowała w kilku firmach wykonując obowiązki na stanowiskach: asystenta ds. księgowości operacyjnej, asystenta ds. rozliczeń z klientami, inspektora ds. rozliczeń z klientami, młodszego specjalisty ds. rachunkowości ubezpieczeniowej, młodszego specjalisty ds. sprawozdawczości, specjalisty ds. rozliczeń oraz starszego specjalisty ds. kontroli i sprawozdawczości. Dodatkowo odwołująca uzyskała certyfikat potwierdzający kwalifikacje do wykonywania zawodu księgowej, ponieważ uczestniczyła w kursie zorganizowanym przez (...) Sp. z o.o. w okresie od dnia 25 września 2012 r. do dnia 15 stycznia 2013 r. w W. na temat „rachunkowość od podstaw do samodzielnego księgowego – kurs popołudniowy”. W tym czasie ubezpieczona trzykrotnie była w ciąży, jednakże dwa razy poroniła (dyplom z dnia 28 lipca 2005 r., k. 11 verte a. s.

i akta ZUS, świadectwa pracy z dnia: 30 listopada 2009 r., niedatowane, 8 grudnia 2015 r., 18 sierpnia 2016 r., k. 12 i 14-18 a. s. i akta ZUS, certyfikat, k. 11 a. s. i akta ZUS, dokumentacja medyczna i odpis skrócony aktu urodzenia, k. 27-32 a. s. oraz zeznania świadka K. M. i odwołującej, k. 64-65 a. s.).

Odwołująca po urodzeniu dziecka w lipcu 2017 r. zarejestrowała się w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku. Ubezpieczona w dniu 1 lutego 2018 r. zawarła umowę o świadczenie usług w zakresie wychowania żłobkowego z Klubem (...) P.H.U. (...) z siedzibą w R.. Przedmiotem umowy było przyjęcie do żłobka jej syna M.. Ubezpieczona wówczas dążyła do znalezienia pracy na stanowisku, na którym będzie mogła skorzystać ze swojego doświadczenia zawodowego

w zakresie ekonomicznym. W związku z tym zaaplikowała na ogłoszenie umieszczone

w Internecie przez (...) Sp. z o.o. Jest to firma rekrutująca, która zajmuje się wyszukiwaniem stanowiska pracy dla potencjalnego pracownika tymczasowego

w odpowiedniej firmie. Zainteresowana spółka zaproponowała odwołującej angaż w (...) S.A. Firma potrzebowała pracownika na okres tymczasowy w celu wyliczenia efektywnej stopy procentowej. Na spotkaniu rekrutującym odwołującą odbyła rozmowę z przedstawicielem tej firmy (...), który zaproponował jej wynagrodzenie w kwocie 8.000,00 złotych (umowa o świadczeniu usług w zakresie wychowania żłobkowego z dnia 1 lutego 2018 r., k. 36-37 a. s. oraz zeznania świadków J. D., K. M. i odwołującej, k. 64-65 a. s.).

Odwołująca w dniu 1 marca 2018 r. została skierowana przez (...) Sp. z o.o. na badanie lekarskie do placówki medycznej (...). Ubezpieczona po wykonaniu badań lekarskich w dniu 9 marca 2018 r. została uznana za zdolną do wykonywania pracy na stanowisku specjalisty ds. księgowości finansowej (skierowanie na badania lekarskie z dnia 1 marca 2018 r. i orzeczenie lekarskie (...) z dnia 9 marca 2018 r., k. 20-21 a. s. i akta ZUS).

Odwołująca była zatrudniona w (...) Sp. z o.o. w okresie od dnia 12 marca 2018 r. do dnia 20 listopada 2018 r. w pełnym wymiarze czasu pracy. W okresie zatrudnienia wykonywała ona pracę tymczasową na rzecz (...) S.A. na stanowisku specjalisty ds. księgowości finansowej. Ubezpieczona w dniu 9 marca 2018 r. zawarła z płatnikiem składek umowę o pracę tymczasową z wynagrodzeniem 8.000,00 złotych. Pierwsza umowa zakładała okres wykonywania pracy od dnia 12 marca 2018 r.

do dnia 11 czerwca 2018 r. Następnie strony zawarły kolejną umowę o pracę na okres od dnia 12 czerwca 2018 r. do dnia porodu na takich samych warunkach pracy i płacy. Spółka w dniu 12 marca 2018 r. przeprowadziła z ubezpieczoną szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy (świadcstwo pracy z dnia 6 grudnia 2018 r., k. 13 a. s. i akta ZUS, umowy o pracę tymczasową z dnia 9 marca 2018 r. i z dnia 12 czerwca 2018 r., k. 19 a. s. i akta ZUS oraz karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, akta ZUS).

Odwołująca rozpoczynała i kończyła pracę o różnych godzinach, najczęściej między 8 a 16. Posiadała kartę czasu pracy. Obowiązki pracownicze świadczyła przy ulicy (...) w W.. Wykonywała wówczas analizę danych finansowych banku, które były związane z przeprowadzeniem audytu. Odwołująca miała zapewnione stanowisko pracy w firmie oraz komputer, na którym prowadziła analizy. Nadzór nad pracą ubezpieczonej wykonywał jeden z pracowników (...) S.A. J. D.. Odwołująca przeszła na zwolnienie lekarskie, ponieważ jej ciąża była zagrożona. Odwołująca otrzymywała wynagrodzenie za okres od kwietnia 2018 r. do listopada 2018 r., które wypłacała jej spółka przelewem na konto bankowe (karty czasu pracy za okres od dnia 12 marca 2018 r. do dnia 11 kwietnia 2018 r., k. 25-26 a. s. i akta ZUS, dokumentacja medyczna, k. 27-32 a. s., potwierdzenia przelewu Banku (...), akta ZUS oraz zeznania świadka J. D., K. M. i odwołującej, k. 64-65 a. s.).

Spółka za okres od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r. osiągnęła dochód w kwocie 3.529.215,97 złotych (zeznania o wysokości osiągniętego dochodu przez podatnika dochodowego od osób prawnych za rok podatkowy od dnia 1 kwietnia 2017 r. do dnia 31 marca 2018 r., akta ZUS).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział w W. w dniu 17 stycznia 2019 r. zawiadomił (...) Sp. z o.o. oraz E. M. o wszczęciu z urzędu postępowania wyjaśniającego celem zasadności zgłoszenia jej do ubezpieczeń społecznych na podstawie umowy o pracę zawartej z płatnikiem składek. Organ rentowy po zakończeniu postępowania wydał zaskarżoną decyzję z dnia 8 marca 2019 r., nr: (...)(...) na mocy art. 83 ust. 1 pkt 1, art. 68 ust. 1 pkt 1a ustawy z dnia 13 października 1998 r.

o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art. 58 § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p. ZUS stwierdził, że odwołująca jako pracownik zatrudniony w spółce nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu w okresie od dnia 12 marca 2018 r. do dnia 20 listopada 2018 r. W jego ocenie uzyskane w toku postępowania dowody na świadczenie pracy przez ubezpieczoną są symboliczne i służą jedynie próbie uwiarygodnienia zaistnienia stosunku pracy. Zdaniem ZUS jej postawa była roszczeniowa

i ukierunkowana wyłącznie na osiągnięcie zamierzonego celu, jakim było uzyskanie nienależnych świadczeń z systemu ubezpieczeń społecznych. Wskazano również, że w niniejszej sprawie doszło do wyraźnego naruszenia zasad równowagi pomiędzy udziałem w tworzeniu funduszu ubezpieczeniowego a wysokością świadczeń z niego wypłacanych, co jest sprzeczne z zasadami współzycia społecznego. Organ rentowy podniósł, że odwołująca nie była nigdy zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tak wysokim wynagrodzeniem, które przyjęła od zainteresowanej spółki. W jego ocenie zawarcie umowy o pracę było czynnością prawną sprzeczną z zasadami współzycia społecznego na podstawie art. 58 § 2 k.c. w związku z art. 300 k.p. (zawiadomienia o wszczęciu postępowania z dnia 17 stycznia 2019 r. oraz decyzja z dnia 8 marca 2019 r., akta ZUS).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zawarte w aktach sądowych, w tym w aktach rentowych, jak również na podstawie treści zeznań świadków J. D. i K. M. oraz przesłuchania odwołującej.

Sąd uznał, że rzeczowy materiał dowodowy jest wiarygodny, ponieważ co do zasady nie budził zastrzeżeń stron procesu. Z dowodów zgromadzonych w toku procesu wynika w pierwszej kolejności, że odwołująca posiadała duże doświadczenie zawodowe, które uzyskała pracując w wielu firmach na stanowiskach związanych z wykonywaniem czynności o charakterze finansowym i ekonomicznym. Ponadto z dokumentów wynika, że ubezpieczona zawarła z zainteresowaną spółką dwie umowy o pracę tymczasową oraz, że zostały dopełnione wszystkie formalne ramy, z którymi wiąże się nawiązanie stosunku pracy. Odwołująca bowiem została skierowana przez firmę rekrutującą na badania lekarskie, po czym uzyskała orzeczenie dopuszczające ją do wykonywania pracy na rzecz (...) S.A. Dodatkowo została przeszkolona z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy. Na podstawie dowodów rzeczowych ustalono też, że wynagrodzenie było jej płatne przelewem na konto bankowe.

Sąd uznał, że materiał dowodowy w postaci zgromadzonej dokumentacji w aktach sprawy wskazuje na faktyczne wykonywanie pracy przez ubezpieczoną, ponieważ został potwierdzony zeznaniami świadków, które korelują zarówno ze sobą, jak i z rzeczowym materiałem dowodowym. W szczególności zeznania J. D. zasługiwały na nadanie w pełni waloru wiarygodności, gdyż jest on pracownikiem firmy, na której rzecz ubezpieczona wykonywała swoje obowiązki. Świadek osobiście nadzorował pracę odwołującej potwierdzając, że faktycznie wykonywała polecone jej obowiązki mając do dyspozycji komputer oraz stanowisko pracy. Natomiast mąż odwołującej K. M. potwierdził stanowisko procesowe żony w całości. Ich zeznania są spójne i tworzą wspólną całość, a w szczególności, że występowały u nich problemy z macierzyństwem skutkujące dwoma niedonoszonymi ciężami, jak również chęcią odwołującej znalezienia nowej pracy odpowiadającej jej doświadczeniu zawodowemu. Jej mąż również potwierdził, że wykonywała ona codziennie pracę od poniedziałku do piątku w pełnym wymiarze czasu pracy.

W związku z powyższym, Sąd uznał zgromadzony materiał dowodowy za wystarczający do wydania rozstrzygnięcia.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. M. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

(...) Oddział w W. z dnia 8 marca 2019 r., nr: (...)(...)jako zasadne, podlega uwzględnieniu.

W toku postępowania sądowego należało rozważyć, czy organ rentowy zasadnie wyłączył odwołującą z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 12 marca 2018 r. do dnia 20 listopada 2018 r. Czasowy okres ujęty w zaskarżonej decyzji podyktowany był znajdującym się w aktach rentowych świadectwem pracy, z którego wynika, że ubezpieczona wówczas wykonywała pracę na rzecz (...) S.A. ZUS na potwierdzenie własnego stanowisko wskazywał, że doszło do wyraźnego naruszenia zasad równowagi pomiędzy udziałem w tworzeniu funduszu ubezpieczeniowego a wysokością świadczeń z niego wypłacanych. Ponadto uznał, że przedstawione dowody nie dają podstawy do przyjęcia, że odwołująca faktycznie pracowała na rzecz w/w firmie, a jednocześnie zainteresowana spółka zgłosiła ją do ubezpieczeń społecznych z naruszeniem 7-dniowego terminu. Natomiast ubezpieczona twierdziła, że faktycznie wykonywała pracę na rzecz spółki a jej zwolnienie lekarskie było spowodowane problemami zdrowotnymi z uwagi na zajście

w ciążę.

Stosownie do art. 2 pkt 1 i pkt 2 ustawy z dnia 9 lipca 2003 r. o zatrudnieniu pracowników tymczasowych (Dz.U. z 2018 r. poz. 954 z późn. zm.) zwanej dalej „u.z.p.t.”, pracodawcą użytkownikiem jest pracodawca lub podmiot niebędący pracodawcą

w rozumieniu Kodeksu pracy, wyznaczający pracownikowi skierowanemu przez agencję pracy tymczasowej zadania i kontrolujący ich wykonanie. Pracownikiem tymczasowym jest zaś pracownik zatrudniony przez agencję pracy tymczasowej wyłącznie w celu wykonywania pracy tymczasowej na rzecz i pod kierownictwem pracodawcy użytkownika. Jak stanowi art. 4 u.z.p.t. pracodawca (agencja pracy tymczasowej) nie może być przy tym pracodawcą użytkownikiem w stosunku do pracowników pozostających z nim w stosunku pracy.

Na podstawie art. 5 u.z.t.p. w zakresie nieuregulowanym odmiennie przepisami ustawy o z.p.t. i przepisami odrębnymi, do agencji pracy tymczasowej, pracownika tymczasowego i pracodawcy użytkownika stosuje się przepisy prawa pracy dotyczące odpowiednio pracodawcy i pracownika. W myśl zaś art. 7 u.z.t.p. pracowników tymczasowych zatrudnia agencja pracy tymczasowej na podstawie umowy o pracę na czas określony lub umowy o pracę na czas wykonania określonej pracy.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 300) zwanej dalej „ustawą” obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. W myśl art. 13 pkt 1 ustawy obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu podlegają pracownicy od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia ustania tego stosunku.

Jak wynika z ustawy o zatrudnieniu pracowników tymczasowych, do nawiązanego przez strony umowy stosunku pracy stosuje się przepisy dotyczące pracownika i pracodawcy. Należy więc stosować wprost przepisy znajdujące się w kodeksie pracy. Na podstawie art. 2 k.p. pracownikiem jest osoba zatrudniona na podstawie umowy o pracę, powołania, wyboru, mianowania lub spółdzielczej umowy o pracę. Zgodnie z art. 22 § 1 k. p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca - do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Organ rentowy w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wskazywał, że czynność dokonana pomiędzy odwołującą a zainteresowaną spółką posiadała w sobie cechy nieważności.

W świetle art. 58 § 1 i § 2 k.c. czynność prawna sprzeczna z ustawą albo mająca na celu obejście ustawy jest nieważna, chyba że właściwy przepis przewiduje inny skutek,

w szczególności ten, że na miejsce nieważnych postanowień czynności prawnej wchodzi odpowiednie przepisy ustawy. Nieważna jest czynność prawna sprzeczna z zasadami współżycia społecznego.

Sąd ustalił, że organ rentowy wyłączając odwołującą z ubezpieczeń społecznych podkreślał przede wszystkim, że dotychczas nie partycypowała ona należycie w systemie ubezpieczeń społecznych, który jest tworzony przez wszystkich pracowników. ZUS twierdził, że ubezpieczona nie była nigdy zgłoszona z tak wysoką podstawą do ubezpieczeń społecznych, co w jego ocenie oznacza, że umowa o pracę została zawarta jedynie w celu zapewnienia wyższego świadczenia w postaci zasiłku macierzyńskiego. Sąd zważył,

że z zeznań świadków oraz odwołującej się wynika, iż dowiedziała się ona o poszukiwaniu tymczasowych pracowników przez zainteresowaną spółkę z Internetu, czego celem było umożliwienie świadczenia pracy na rzecz innego podmiotu. Należy wskazać, że odwołująca nie była osobą znaną kierownictwu spółki. Zainteresowana spółka wyszukiwała potencjalnego pracodawcę dla ubezpieczonej. W związku z tym przy zawieraniu umowy

o pracę intencją stron nie mogło być zapewnienie odwołującej jedynie ochrony ubezpieczonej. Nadto w ocenie Sądu wola zabezpieczenia społecznego nie może powodować nieważności umowy o pracę, nawet jeśli byłoby to głównym powodem podjęcia zatrudnienia. Zawarcie umowy o pracę wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia

społecznego, nie powoduje nieważności takiej czynności prawnej, jako mającej na celu obejście ustawy, jeżeli na jej podstawie praca w reżimie określonym w art. 22 § 1 k.p. faktycznie jest wykonywana (wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 29 grudnia 2015 r., sygn. akt III AUa 590/15) Faktyczne zawarcie umowy o pracę i podjęcie na jej podstawie pracy nie może skutkować stwierdzeniem nieważności tejże umowy w oparciu o art. 58 § 1 k.c. choćby nawet celem samym w sobie było skorzystanie ze świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Nie ma więc potrzeby czynienia w tej materii szerszych rozważań. Obowiązek ubezpieczenia powstaje z mocy prawa m.in. w sytuacji wykonywania pracy na podstawie stosunku pracy. Dlatego też ważnie zawarta i faktycznie wykonywana umowa o pracę skutkować może prawem do świadczeń w momencie zaistnienia określonego zdarzenia prawnego niekoniecznie po osiągnięciu ekwiwalentności składki do tego świadczenia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 16 lutego 2016 r., sygn. akt III AUa 1559/15)

W tym kontekście organ rentowy błędnie również stwierdza, że potwierdzeniem nieważności zawartej przez odwołującą umowy o pracę z zainteresowaną spółką jest niepartycypowanie dotychczas przez nią w systemie ubezpieczeń społecznych z tak wysokim wynagrodzeniem. W ocenie Sądu nieuzasadnione jest powoływanie się na dysproporcję pomiędzy kwotą składki na ubezpieczenie chorobowe zainteresowanej wpłaconą w okresie poprzedzającym aktualizację ryzyka ubezpieczeniowego w postaci czasowej niezdolności do pracy w wyniku patologii ciąży oraz w postaci urodzenia dziecka, a wysokością przysługujących zainteresowanej świadczeń chorobowych i macierzyńskich. Istota społecznego ubezpieczenia chorobowego przejawia się tym, że świadczeniobiorca uzyskuje prawo do świadczeń z tego ubezpieczenia w przypadku realizacji określonego ustawowo ryzyka, bez względu na kwotę wpłaconych składek na to ubezpieczenie, zaś wypłacana przez organ rentowy kwota zasiłku jest uzależniona od podstawy wymiaru składek i jedynie pośrednio wiąże się z kwotą wpłaconej składki. O wysokości zasiłku nie decyduje wartość zgromadzonego kapitału składkowego, czy też długość okresu opłacania składek, lecz podstawa wymiaru tychże składek, którą zazwyczaj stanowią uzyskiwane przez ubezpieczonego zarobki (wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 19 maja 2016 r., sygn. akt III AUa 1018/15).

Organ rentowy uzasadniając swoje stanowisko twierdził też, że odwołująca została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z uchybieniem ustawowego terminu. Nie można podzielić twierdzenia ZUS, jakoby zawarta umowa ze spółką miała charakter pozorny, ponieważ zgłoszenie do ubezpieczeń nastąpiło z uchybieniem ustawowego terminu, kiedy to odwołująca była na zwolnieniu lekarskim, a umowa już wyekspirowała. Niewątpliwie fakt zgłoszenia pracownika do ubezpieczeń społecznych z przekroczeniem terminu jest naruszeniem obowiązków płatnika - pracodawcy stanowiącym wykroczenie przeciwko przepisom ustawy i płatnik ponosi z tego tytułu odpowiedzialność. Natomiast fakt ten

w żadnej mierze nie wpływa negatywnie na podleganie z mocy prawa ubezpieczeniom społecznym przez pracownika, który pracę podjął i wykonywał (wyrok Sądu Apelacyjnego w Ł. z dnia 10 maja 2016 r., sygn. akt III AUa 1467/15). W ocenie Sądu okoliczności, na które powoływał się organ rentowy, związane z zamiarem nabycia ochrony ubezpieczeniowej oraz zgłoszeniem pracownika do ubezpieczeń społecznej z uchybieniem ustawowego terminu nie mogą uzasadniać rozstrzygnięcia zawartego w zaskarżonej decyzji. W niniejszej sprawie pierwszorzędne znaczenie miało ustalenie, czy odwołująca faktycznie realizowała stosunek pracy zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa. Przepis art. 22 § 1 k.p. wskazuje jednoznacznie kilka naczelných przesłanek, których spełnienie decyduje o istnieniu stosunku pracy. Pracownik jest zobowiązany do świadczenia pracy na rzecz i pod nadzorem swojego pracodawcy wyznaczającego czas i miejsce wykonywanych czynności wynikających ze stosunku pracy, który winien jest również wypłacać umówione wynagrodzenie.

W tym kontekście Sąd doszedł do wniosku, że zdaniem organu rentowego odwołująca nie przedstawiła dowodów w toku postępowania wyjaśniającego, które świadczyłyby

o wykonywaniu przez nią obowiązków na rzecz (...) S.A. ZUS nie kwestionował, że faktycznie dokonywano wypłaty wynagrodzenia dla ubezpieczonej czy podlegania przez nią nadzorowi pracowniczemu. Zarzuty te nie znalazły się w zaskarżonej decyzji ani w odpowiedzi na odwołanie organu rentowego. Tym niemniej, nie zważając na stanowisko zaprezentowane przez organ rentowy, w ocenie Sądu odwołująca wykazała, że spełniła te dwie przesłanki warunkujące uznanie, że zostały wypełnione cechy stosunku pracy. Z dokumentów zgromadzonych w aktach rentowych wynika,

że odwołująca przyjmowała wynagrodzenie za pracę w formie przelewów dokonywanych na jej konto bankowe. Natomiast świadek J. D. potwierdził, że wykonywał nadzór pracowniczy nad efektami pracy ubezpieczonej, bowiem były one pomocne mu w perspektywie jego zakresu obowiązków świadczonych na rzecz tej samej firmy. Sąd doszedł do przekonania,

że zgromadzony materiał dowodowy pozwolił również ustalić, iż odwołująca faktycznie wykonywała obowiązki na rzecz (...) S.A. Ubezpieczona podpisując umowę o pracę miała wyznaczone miejsce i czas pracy. Zgodnie z zeznaniami świadków ubezpieczona realizowała stosunek pracy w banku w pełnym wymiarze czasu pracy. J. D. pracował razem z ubezpieczoną w jednym budynku. Z uwagi na obowiązek sprawdzenia wykonanej przez z nią pracy, posiadał on w pełni wiedzę odnoszącą się do zakresu czynności, które świadczyła ona przez 8 godzin dziennie. Wobec powyższego subiektywne stwierdzenie organu rentowego, jakoby nie zaprezentowano dowodów potwierdzających, że odwołująca faktycznie realizowała obowiązki w trakcie pracy dla (...) S.A., było chybione i niezasadne.

Mając na uwadze całość rozważań prawnych, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie 1 wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w punkcie 2 wyroku,

w którym zasądził od organu rentowego na rzecz odwołującej 197,00 złotych. Na tą kwotę złożyły się koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180,00 złotych zasądzone na podstawie § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. z 2015 r., poz. 1800) oraz koszty procesu

w postaci poniesienia opłaty od pełnomocnictwa w wysokości 17,00 złotych. Do kosztów niezbędnych do celowego dochodzenia praw i obrony strony reprezentowanej przez adwokata podlega zaliczeniu wydatek poniesiony przez nią w związku z koniecznością uiszczenia opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego ustanowienie pełnomocnika (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 marca 2003 r., sygn. akt III CZP 2/03).

Zarządzenie: (...)

MK